

Predmet C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

15. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Rajonen sad Tutrakan (Bugarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

15. travnja 2024.

Podnositelj zahtjeva:

Rajona prokuratura Silistra, Teritorialno odelenie Tutrakan

Optuženik:

YE

[omissis]

ZAHTJEV ZA

PRETHODNU ODLUKU

Predmet: opći kazneni predmet br. 63/2024

POSEBAN ZAHTJEV: na temelju članka 105.

Poslovnika Suda Europske unije

[omissis]

Relevantne činjenice i okolnosti predmeta i predmet spora;

I. Stranke [omissis]

1. Državno odvjetništvo: RAJONNA PROKURATURA SILISTRA, TERITORIALNO OTDELENIE TUTRAKAN (OPĆINSKO DRŽAVNO

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

ODVJETNIŠTVO U SILISTRI, TERITORIJALNA PODRUŽNICA U TUTRAKANU, BUGARSKA) [OMISSIS]

2. Optuženik: Osoba YE [omissis];
3. Branitelj: Odvjetnik Pejčo Jovev [omissis].

II. Predmet postupka

4. Optuženika se kazneno goni jer je [omissis] 25. listopada 2023., u roku od jedne godine nakon što mu je na upravnoj razini izrečena sankcija zapisnikom [omissis] od 7. ožujka 2023. koji je izdao [omissis] OD-MVR (Oblastna direkcija na Ministerstvoto na vatrešnite raboti (Područna uprava Ministarstva unutarnjih poslova u Silistri, Bugarska)), koji je stupio na snagu 4. svibnja 2023., zbog upravljanja motornim vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole, počinio isto djelo [omissis] – kazneno djelo predviđeno člankom 343.c stavkom 2. Nakazatelen kodeksa (Kazneni zakonik, u daljnjem tekstu: NK).

III. Dosadašnji tijek postupka

5. Optužnica je sastavljena u okviru ubrzanog postupka.
6. Predmet je prvotno bio podnesen Rajonen sadu Tutrakan (Općinski sud u Tutrakanu, Bugarska), opći kazneni predmet br. 246/2023.
7. Tijekom sudske istrage utvrđeno je da su nacionalni sudovi protiv osobe o kojoj je riječ donijeli sljedeće osuđujuće presude:
8. **Sporazumom [omissis] Rajonen sada Dulovo (Općinski sud u Dulovu, Bugarska)**, koji je stupio na snagu 2. studenoga 2023., optuženik je proglašen krivim jer je 22. veljače 2023. počinio kazneno djelo krivotvorenja isprave (upotreba lažne vozačke dozvole) iz članka 316., u vezi s člankom 308. stavkom 1. NK-a. Osuđen je na uvjetnu kaznu oduzimanja slobode u trajanju od 18 mjeseci na temelju članka 66. stavka 1. NK-a.
9. **Sporazumom [omissis] Rajonen sada Elhovo (Općinski sud u Elhovu, Bugarska) [omissis]**, koji je stupio na snagu 7. prosinca 2023., optuženik je proglašen krivim jer je 25. veljače 2022. počinio i kazneno djelo iz članka 343.c stavka 2. NK-a (vidjeti točku 4.). Osuđen je na uvjetnu kaznu oduzimanja slobode u trajanju od deset mjeseci na temelju članka 66. stavka 1. NK-a te mu je izrečena novčana kazna [omissis].
10. **Sporazumom [omissis] Rajonen sada Elhovo (Općinski sud u Elhovu) [omissis]**, koji je stupio na snagu 19. siječnja 2024., optuženik je proglašen krivim jer je 25. svibnja 2022. ponovno počinio kazneno djelo krivotvorenja isprave (upotreba lažne vozačke dozvole) iz članka 316., u vezi s člankom 308. stavkom 1. NK-a. Osuđen je na uvjetnu kaznu oduzimanja slobode u trajanju od jedne godine i šest mjeseci na temelju članka 66. stavka 1. NK-a.

11. Tijekom sudske istrage, sud je na temelju podataka iz Europskog informacijskog sustava kaznene evidencije (ECRIS) utvrdio da je optuženik osuđen i u inozemstvu.

12. **Odlukom [omissis] Tribunalala de police de Vilvoorde (Sud za laka kažnjiva djela u Vilvoordeu, Kraljevina Belgija) [omissis]**, koja je stupila na snagu 3. siječnja 2022., optuženik je proglašen krivim za tri djela počinjena 14. lipnja 2020. u Zaventemu, Kraljevina Belgija, koja predstavljaju „kažnjiva djela protiv sigurnosti prometa” u skladu s belgijskim zakonom [omissis]:

12.1. [omissis] da je upravljao motornim vozilom [omissis] ili [omissis] prepustio upravljanje motornim vozilom [omissis] a da to vozilo pritom nije osigurano od građanskopravne odgovornosti [omissis] (članak 1., članak 2. stavak 1., članak 20., članak 22. stavak 1., članak 24., članak 28. i članak 29. loia, du 21 novembre 1989, relative à l’assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs (Zakon od 21. studenoga 1989. o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti u području motornih vozila));

12.2. [omissis] da je upravljao vozilom koje nije bilo registrirano ili koje nije imalo registarsku pločicu izdanu u trenutku registracije (članak 2. stavak 1. arrêtéa royal du 20 juillet 2001 (Kraljevska uredba od 20. srpnja 2001.), članak 29. stavak 1. točka 3. i članak 38. stavak 1.3. loia relative à la police de la circulation routière (Zakon o cestovnom prometu) koji je usklađen arrêtéom royal du 16 mars 1968 (Kraljevska uredba od 16. ožujka 1968.));

12.3. da je u svojstvu vozača vozila [omissis] koristio mobilni telefon koji je držao u ruci dok vozilo nije bilo u mirovanju ili parkirano (članak 8.4. arrêtéa royal, du 1er décembre 1975, portant règlement général sur la police de la circulation et de l’usage de la voie publique (Kraljevska uredba od 1. prosinca 1975. o općem pravilniku o cestovnom prometu i upotrebi javnih cesta); članak 29. stavak 1. točka 3. i članak 38. stavak 1. točka 3. Zakona o cestovnom prometu koji je usklađen Kraljevskom uredbom od 16. ožujka 1968.);

12.4. da je dopustio da se vozilo koje je registrirano u Belgiji i nad kojim je obavljen tehnički pregled [omissis] kreće javnom cestom [omissis] bez valjane potvrde o tehničkom pregledu, odgovarajuće naljepnice o tehničkom pregledu i izvješća s identifikacijskim podacima vozila ili tehničke dokumentacije ili nekog drugog dokumenta [omissis], iako su ti dokumenti nužni (članak 24. stavak 1., članak 26. i članak 81. arrêtéa royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité (Kraljevska uredba od 15. ožujka 1968. kojom se propisuju opća pravila o tehničkim uvjetima koje trebaju ispunjavati motorna vozila i njihove prikolice, njihovi sastavni dijelovi i sigurnosni pribor), članak 4. loia, du 21 juin 1985, relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité (Zakon od

21. lipnja 1985. o tehničkim uvjetima koje trebaju ispunjavati sva vozila za kopneni prijevoz, njihovi sastavni dijelovi i sigurnosni pribor)).

13. Izrečene su sljedeće kazne za njegova djela:

13.1. Za djela navedena u točkama 12.1. i 12.2.:

13.1.1. novčana kazna u iznosu od 800,00 eura, [*omissis*: način utvrđivanja novčane kazne]; ako se ta novčana kazna ne plati u zakonskom roku, zamijenit će se kaznom „zabrane upravljanja motornim vozilom” u trajanju od 30 dana;

13.1.2. „oduzimanje prava na upravljanje svim motornim vozilima” u razdoblju od jednog mjeseca.

13.2. Za djelo navedeno u točki 12.3.:

13.2.1. novčana kazna u iznosu od 200,00 eura [*omissis*: način utvrđivanja novčane kazne]; ako se ta novčana kazna ne plati u zakonskom roku, zamijenit će se kaznom „zabrane upravljanja motornim vozilom” u trajanju od 30 dana;

13.2.2. „oduzimanje prava na upravljanje svim motornim vozilima” u razdoblju od 15 dana.

13.3. Za djelo navedeno u točki 12.4.: „novčana kazna” u iznosu od 200,00 eura [*omissis*: način utvrđivanja novčane kazne]; ako se ta novčana kazna ne plati u zakonskom roku, zamijenit će se kaznom „oduzimanja slobode” u trajanju od tri dana.

14. Presudom [*omissis*] Amtsgerichta Prüm (Općinski sud u Prümü, Savezna Republika Njemačka) [*omissis*], koja je stupila na snagu 16. rujna 2023., optuženik je proglašen krivim jer je 30. lipnja 2023. upravljao vozilom bez vozačke dozvole ili nakon što mu je oduzeto pravo na upravljanje vozilom – zakonske odredbe: StVG § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2 (Zakon o cestovnom prometu, članak 21. stavak 1. točka 1. i članak 21. stavak 2.)

15. Izrečena mu je „novčana kazna” u iznosu od 50 eura.

16. Optuženik je priznao krivnju i postupak se odvijao u skraćenom postupku.

17. U općem kaznenom predmetu br. 246/2023 [*omissis*], uzimajući u obzir prethodne osuđujuće presude, vijeće je u osuđujućoj presudi od 15. prosinca 2023. [*omissis*] proglasilo optuženika krivim te mu je izreklo bezuvjetnu kaznu „oduzimanja slobode” i „novčanu kaznu”.

18. Okražen sad [*omissis*] Silistra (Okružni sud u Silistri, Bugarska) [*omissis*] ukinuo je osuđujuću presudu te je predmet vraćen na ponovno suđenje drugom sastavu Rajonen sada Tutrakan (Općinski sud u Tutrakanu) kako bi se ispitalo jesu li sankcije koje je izrekao belgijski sud imale pravne posljedice.

19. Predmet je vraćen na ponovno suđenje Rajonen sadu Tutrakan (Općinski sud u Tutrakanu) pod novim brojem, opći kazneni predmet br. 63/2024.

20. Tijekom novog ispitivanja predmeta optuženik je ponovno priznao krivnju (u potpunosti je priznao počinjenje djela navedenih u činjeničnom okviru optužnice i prihvatio da se ne podnesu dokazi o tim djelima), te se trenutačno vodi skraćeni postupak. U tom je pogledu vijeće koje upućuje zahtjev smatralo da je tumačenje odredbe prava Europske unije u području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima važno za pravilno rješenje spora s obzirom na to da bi priznavanje pravnih učinaka belgijske i njemačke odluke utjecalo na kaznu koja se može izreći optuženiku.

Mjerodavno nacionalno pravo i sudska praksa:

21. Kazneni zakonik

„Članak 8.[...]

(2) Osuđujuća presuda koja je donesena u drugoj državi članici Europske unije i postala je pravomoćna za djelo koje predstavlja kazneno djelo u skladu s bugarskim Kaznenim zakonikom poštuje se u svakom kaznenom postupku koji se u Republici Bugarskoj vodi protiv iste osobe.

[...]

Članak 66. (1) Kada sud izriče kaznu oduzimanja slobode u trajanju do tri godine, može odgoditi izvršenje izrečene kazne za tri do pet godina ako osoba nije osuđena na kaznu oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje se progoni po službenoj dužnosti i ako sud utvrdi da u svrhu postizanja ciljeva kazne i, prije svega, popravljanja osuđene osobe, nije potrebno izvršiti kaznu.

[...]

Članak 78.a (1) Sud oslobađa punoljetnu osobu od njezine kaznene odgovornosti i izriče joj novčanu kaznu u iznosu od jedne tisuće do pet tisuća bugarskih leva ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) [izmijenjeno – Daržaven vestnik (službeni list, u daljnjem tekstu: DV) br. 86 iz 2005., koji je stupio na snagu 29. travnja 2006.], kazneno djelo kažnjava se kaznom oduzimanja slobode do tri godine ili drugom manje strogom kaznom ako je počinjeno s namjerom ili kaznom oduzimanja slobode do pet godina ili drugom manje strogom kaznom u slučaju nehaja;

(b) počinitelj nije osuđen za opće kazneno djelo i nije oslobođen od svoje kaznene odgovornosti na temelju ovog poglavlja;

(c) imovinska šteta uzrokovana kažnjivim djelom nadoknađena je.

[...]

Članak 343.c (novi – DV br. 50 iz 1995. (1) (izmijenjeno, DV br. 74 iz 2015.) Osoba koja upravlja motornim vozilom tijekom trajanja kazne oduzimanja prava na upravljanje motornim vozilom, nakon što joj je za isto djelo izrečena sankcija u okviru upravnog postupka, kažnjava se kaznom oduzimanja slobode do tri godine i novčanom kaznom u iznosu od dvjesto do tisuću bugarskih leva.

(2) (izmijenjeno – DV br. 74 de 2015) Osoba koja u roku od jedne godine nakon izricanja upravne sankcije zbog upravljanja motornim vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole počini isto djelo kažnjava se kaznom oduzimanja slobode u trajanju od jedne do tri godine i novčanom kaznom u iznosu od petsto do tisuću bugarskih leva.

[...]

Članak 345. (1) Osoba koja koristi registarsku pločicu izdanu za drugo motorno vozilo ili registarsku pločicu koju nisu izdala nadležna tijela kažnjava se kaznom oduzimanja slobode do jedne godine ili novčanom kaznom u iznosu od petsto do tisuću bugarskih leva.

(2) Kazna predviđena stavkom 1. također se primjenjuje na svaku osobu koja upravlja motornim vozilom koje nije propisno registrirano.”

22. **Nakazatelno-procesualen kodeks (Zakonik o kaznenom postupku, u daljnjem tekstu: NPK)**

„Članak 247. (1) Prvostupanjski postupak pokreće se:

1. optužnicom i
2. [omissis] pritužbom žrtve kaznenog djela”.

23. **Naredba n° 8 ot 26 februari 2008 g. za funkcite i organizaciata na dejnostta na bjurata za sadimost (Uredba br. 8 od 26. veljače 2008. o funkcijama i organizaciji djelatnosti uredâ za kaznenu evidenciju)**

„Članak 40. (1) Sve osuđujuće presude i upravne sankcije izrečene na temelju članka 78.a NK-a unose se u kaznenu evidenciju”.

Odredba ili akt čije se tumačenje traži:

24. **Članak 3. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP** od 24. srpnja 2008. o poštovanju [osuđujućih] presuda među državama članicama Europske unije u novom kaznenom postupku,

„1. Svaka država članica osigurava da se u kaznenom postupku protiv neke osobe prethodne [osuđujuće] presude, koje su donesene protiv te iste osobe zbog različitih činjenica u drugim državama članicama, u vezi s kojima su dobivene informacije prema važećim instrumentima o uzajamnoj pravnoj pomoći ili o razmjeni informacija iz kaznene evidencije, poštuju u mjeri u kojoj se poštuju

prethodne nacionalne [osuđujuće] presude te da im se pridaju pravni učinci jednakovrijedni onima priznatima prethodnim nacionalnim [osuđujućim] presudama, u skladu s nacionalnim pravom.”

25. **Članak 2. točka (a) Okvirne odluke Vijeća 2009/315/PUP** od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica:

„(a) ,osuđujuća presuda’ znači svaka pravomoćna odluka kaznenog suda protiv fizičke osobe za kazneno djelo, u mjeri u kojoj se ta odluka upisuje u kaznenu evidenciju države članice koje je izrekla osuđujuću presudu”.

Razlozi zbog kojih sud smatra da je odgovor na prethodna pitanja koristan za rješavanje spora

26. Djela iz ovog postupka počinjena su 25. listopada 2023., nakon što su presude belgijskih i njemačkih sudova postale pravomoćne. Zbog toga presude tih sudova treba kvalificirati kao „prethodne [osuđujuće] presude” u smislu članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP.

27. Optužnica u ovom postupku temelji se [omissis] na članku 343.c stavku 2. NK-a, kojim se predviđa kazna oduzimanja slobode u trajanju od jedne do tri godine i novčana kazna [omissis].

28. U pogledu kaznenog djela o kojem je riječ, načelno je moguće osloboditi optuženika od njegove kaznene odgovornosti i umjesto toga mu izreći upravnu sankciju na temelju članka 78.a NK-a samo ako on, u skladu s člankom 78.a stavkom 1. točkom (b) NK-a, nije osuđen za opće kazneno djelo. Kad je riječ o predmetnom kaznenom djelu, također je moguće odgoditi izvršenje kazne oduzimanja slobode na temelju članka 66. stavka 1. NK-a (što znači da kazna nije stvarno izvršena) samo ako osoba nije osuđena na „kaznu oduzimanja slobode zbog počinjenja općeg kaznenog djela”.

29. Slijedom toga, poštovanje stranih osuđujućih presuda utječe na određivanje kazne u predmetu, ako je ona izrečena.

30. [omissis].

IV. Jesu li osuđujuće presude koje su donijeli strani sudovi osuđujuće presude za „opća kaznena djela”?

31. Člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP predviđa se da svaka država članica osigurava da se u kaznenom postupku protiv neke osobe poštuju prethodne osuđujuće presude, koje su donesene protiv te iste osobe zbog različitih činjenica u drugim državama članicama, u vezi s kojima su dobivene informacije prema važećim instrumentima o uzajamnoj pravnoj pomoći ili o razmjeni informacija iz kaznene evidencije.

32. U skladu s člankom 2. [te okvirne odluke], „[osuđujuća] presuda’ znači bilo koja pravomoćna odluka kaznenog suda kojom se utvrđuje krivnja za kazneno djelo”.

33. U ovom slučaju treba pretpostaviti da postoji pogreška u bugarskom prijevodu jer se u članku 2. točki (a) Okvirne odluke 2009/315/PUP [omissis] pojam „osuđujuća presuda” definira kao „[omissis] svaka pravomoćna odluka kaznenog suda protiv fizičke osobe za kazneno djelo [nap. prev.: na bugarskom, nakasueno dejanie, doslovno je djelo koje se kažnjava sankcijom]¹, u mjeri u kojoj se ta odluka upisuje u kaznenu evidenciju države članice koja je izrekla osuđujuću presudu”. Isti se pojam upotrebljava u drugim jezičnim verzijama okvirnih odluka. Primjerice, u njemačkom se prijevodu upotrebljava izraz „Straftat”, a u nizozemskom „strafbaar feit”. Zbog toga valja smatrati da, u skladu s člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP, treba poštovati osuđujuće presude donesene zbog „djela koja se kažnjavaju sankcijom”, a ne zbog „kaznenih djela”, s obzirom na to da je potonji pojam uži u bugarskom pravu (vidjeti točku 39.).

34. Međutim, u nekoliko pravnih sustava uvodi se drukčija klasifikacija djela koja se kažnjavaju sankcijom. [omissis].

35. U njemačkom pravu upotrebljava se dvostupanjska klasifikacija djela koja se kažnjavaju sankcijom – „Verbrechen” i „Vergehen” – § 12 Strafgesetzbuch (Kazneni zakonik):

„Verbrechen und Vergehen (Teža kaznena djela i lakša kaznena djela)

(1) *Teža kaznena djela su nezakonita djela koja se kažnjavaju kaznom zatvora u trajanju od najmanje jedne godine.*

(2) *Lakša kaznena djela su nezakonita djela koja se kažnjavaju kraćom kaznom zatvora ili novčanom kaznom.”*

36. U belgijskom pravu pak se uvodi trostupanjski sustav klasifikacije djela koja se kažnjavaju sankcijom – „contraventions”, „délits”, „crimes” (članak 1. codea pénal (Kazneni zakonik):

„Članak 1.: Kazneno djelo koje se zakonski kažnjava kaznom oduzimanja slobode na određeno vrijeme (četrdeset godina ili više, a najmanje pet godina) ili doživotno je teže kazneno djelo [(crime)].

Kazneno djelo koje se zakonski kažnjava kaznom zatvora u trajanju od najmanje osam dana, kaznom rada za opće dobro od najmanje 46 sati i novčanom kaznom od najmanje 26 eura je lakše kazneno djelo [(délit)].

¹ Isticanje suda koji upućuje zahtjev

Kazneno djelo koje se zakonski kažnjava kaznom zatvora do najviše sedam dana, kaznom rada za opće dobro do najviše 45 sati i novčanom kaznom do najviše 25 eura je lako kažnjivo djelo [(contravention)].”

37. Bugarskim pravom uveden je dvostupanjski sustav klasifikacije djela koja se kažnjavaju sankcijom:

37.1. kaznena djela i

37.2. upravni prekršaji.

38. Upravni prekršaji obično se ne nalaze u kaznenoj evidenciji te ih se stoga ne bi trebalo kvalificirati kao „djela koja se kažnjavaju sankcijom” u smislu članka 2. točke (a) Okvirne odluke 2009/315/PUP [nap. prev.: u verziji na bugarskom jeziku].

39. Međutim, u skladu s člankom 40. stavkom 1. Uredbe br. 8 od 26. veljače 2008. [omissis], u kaznenoj evidenciji ne navode se samo osuđujuće presude za kaznena djela, nego i upravne sankcije izrečene na temelju članka 78.a NK-a. U postupku iz članka 78.a NK-a počinitelja se proglašava krivim za povredu Kaznenog zakonika, ali ga se oslobađa od kaznene odgovornosti te se izriče upravna sankcija čiji su učinci različiti od onih koji utječu na osobe osuđene za kazneno djelo.

40. Bugarski zakonodavac uveo je drugu podjelu, odnosno podjelu na opća i privatna kaznena djela. U skladu s člankom 247. NPK-a, opća kaznena djela su ona [omissis] za koja progon pokreće državni odvjetnik, a privatna kaznena djela su ona za koja se kazneni progon pokreće na temelju tužbe koju žrtva podnosi sudu (u tim slučajevima žrtva ima status tužitelja).

41. U tim okolnostima, prije svega, na temelju podataka iz ECRIS-a ne može se utvrditi kategorija djela koja se kažnjavaju sankcijom, u skladu s klasifikacijom iz njemačkog i belgijskog prava, kojom su obuhvaćena djela na koja se odnose prethodne osuđujuće presude.

42. Slijedom toga, nije moguće utvrditi treba li s djelima za koja su strani sudovi osudili optuženika u okviru priznavanja presuda postupati kao s upravnim prekršajima ili kaznenim djelima s obzirom na bugarsko pravo. Ako se prema njima postupa kao s kaznenim djelima, nije moguće utvrditi treba li s njima postupati kao s općim ili privatnim kaznenim djelima.

43. Ako se smatra da kaznena djela upisana u evidenciju ECRIS imaju isti učinak kao djela navedena u ECRIS-u na temelju bugarskog prava, sud je dužan smatrati da osuđujuće presude koje su donijeli belgijski [omissis] i njemački sudovi ne mogu biti upravni prekršaji jer se oni u skladu s bugarskim pravom ne mogu upisati u kaznenu evidenciju. Stoga treba pretpostaviti da predstavljaju, s obzirom na pravo suda koji odlučuje o meritumu (u ovom slučaju bugarsko pravo), kaznena djela ili odluke o oslobođenju od kaznene odgovornosti u smislu

članka 78.a NK-a (vidjeti točku 39.). Međutim, s obzirom na to da osuđujuće presude nisu navedene [*omissis*] u ECRIS-u kao odluke o oslobođenju od kaznene odgovornosti (parametar „S” Priloga „B” Odluci Vijeća 2009/316/PUP koja je stavljena izvan snage), iz toga treba zaključiti da je riječ o osuđujućim presudama za kaznena djela. Budući da u tim kategorijama kaznenih djela ne postoje žrtve, može se pretpostaviti da je riječ o općim kaznenim djelima, što isključuje primjenu članaka 66. i 78.a Kaznenog zakona za određivanje kazne u predmetu koji je u tijeku pred sudom koji upućuje zahtjev.

44. Međutim, ako se smatra da sud nije dužan smatrati da su osuđujuće presude koje su navedene u ECRIS-u istovjetne osuđujućim presudama navedenima u bugarskoj kaznenoj evidenciji, središnjem tijelu treba uputiti dodatno pitanje kako bi se ishodila dodatna pojašnjenja:

44.1. o postojanju različitih kategorija kaznenih djela koje treba upisati u kaznenu evidenciju države članice u kojoj je donesena presuda (eventualno kriterija za njihovo razlikovanje – kazna, osoba koja je pokrenula kazneni postupak, mogućnosti poništavanja učinaka izrečene kazne itd.);

44.2. [*omissis*] kojoj kategoriji pripadaju prethodne osuđujuće presude unesene u ECRIS.

45. Sud stoga treba provjeriti kojim su kategorijama djela koja se kažnjavaju sankcijom iz nacionalnog prava obuhvaćena djela koja se kažnjavaju sankcijom za koja su strani sudovi osudili optuženika. Ocjena je ovdje izuzetno složena jer ne postoje fiksni kriteriji za njezinu provedbu, a o priznavanju donesenih osuđujućih presuda odlučuje se u svakom slučaju zasebno na temelju pojedinačne ocjene suda.

46. U ovom slučaju, sud u okviru te ocjene može zaključiti da se kazne koje su strani sudovi izrekli u okviru osuđujućih presuda odnose na upravne prekršaje i uopće ih ne priznati u skladu s člankom 66. i člankom 78.a NK-a.

47. [*omissis*]

48. [*omissis*]

49. [*omissis*]

50. [*omissis*: napomena u pogledu činjenice da tužiteljstvo i obrana ne podnose nikakva očitovanja o tom pitanju].

V. Treba li poštovati osuđujuće presude stranih sudova ako ne postoji dvostruka kažnjivost djela?

51. U skladu s člankom 8. stavkom 2. NK-a, poštovanje osuđujuće presude donesene u drugoj državi članici Europske unije dopušteno je samo za djela koja predstavljaju kazneno djelo u smislu bugarskog Kaznenog zakonika.

52. U skladu s uvodnom izjavom 6. Okvirne odluke 2008/675/PUP, sud nije obavezan poštovati osuđujuću presudu ako nacionalna osuđujuća presuda ne bi bila moguća za djelo za koje je prethodna osuđujuća presuda bila izrečena.

53. To bi značilo da se poštuju samo:

53.1. osuđujuća presuda koju je donio njemački sud jer ona predstavlja osuđujuću presudu za kazneno djelo iz članka 343.c NK-a;

53.2. osuđujuća presuda koju je donio belgijski sud u dijelu u kojem se odnosi na upravljanje neregistriranim vozilom (vidjeti točku 12.2.) jer ona predstavlja osuđujuću presudu za kazneno djelo iz članka 345. NK-a.

54. Druga se djela u skladu s bugarskim pravom ne kažnjavaju sankcijom kao kaznena djela. To je pitanje tim važnije jer belgijska osuđujuća presuda sadržava kaznu oduzimanja slobode zbog upravljanja vozilom nad kojim nije obavljen tehnički pregled (vidjeti točku 12.4.). Ako se prizna učinak te osuđujuće presude, za kazneno djelo o kojem je riječ ne bi bilo moguće izreći uvjetnu kaznu na temelju članka 66. NK-a.

55. [omissis]

56. [omissis]

57. [omissis]

58. [omissis: napomena u kojoj se ponavljaju argumenti tužiteljstva i obrane prema kojima se učinci stranih osuđujućih presuda mogu priznati samo ako su djela koja iz njih proizlaze kažnjiva na temelju bugarskog prava].

Konkretno postavljena pitanja

I. Treba li članak 3. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP od 24. srpnja 2008. o poštovanju [osuđujućih] presuda među državama članicama Europske unije u novom kaznenom postupku, u vezi s člankom 2. točkom (a) Okvirne odluke Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica, tumačiti na način da poštovanje prethodnih osuđujućih presuda donesenih protiv iste osobe u drugim državama članicama znači da je sud pred kojim se vodi novi kazneni postupak protiv iste osobe (sud nadležan za izvršenje kazne) dužan smatrati da se prethodne osuđujuće presude koje su unesene u Europski informacijski sustav kaznene evidencije (ECRIS) i koje su donesene u drugim državama članicama odnose na iste kategorije djela koja se kažnjavaju sankcijom, koja se u skladu s nacionalnim pravom razvrstavaju ovisno o opasnosti koju predstavljaju za javnost i koja se upisuju u kaznenu evidenciju u državi u kojoj se nalazi sud nadležan za izvršenje kazne? Kad postoji više kategorija djela koja se kažnjavaju sankcijom i upisuju u kaznenu evidenciju na temelju nacionalnog

prava suda nadležnog za izvršenje kazne, a čije sankcioniranje dovodi do drukčijih pravnih posljedica u slučaju donošenja osuđujuće presude, je li na nacionalnom sudu pred kojim se vodi kazneni postupak protiv određene osobe da u svakom pojedinom slučaju ocijeni kojom su kategorijom, u skladu s nacionalnom klasifikacijom, obuhvaćena djela za koja su u drugim državama članicama donesene prethodne osuđujuće presude? U kojim slučajevima treba provesti takvu ocjenu?

II. Treba li članak 3. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP tumačiti na način da se njime dopušta nacionalni propis kojim se predviđa da sud nije dužan poštovati prethodne osuđujuće presude koje su u drugoj državi članici Europske unije donesene zbog djela koja ne predstavljaju kaznena djela s obzirom na nacionalno pravo suda nadležnog za izvršenje kazne?

Stajalište suda koji upućuje zahtjev

VI. Prvo pitanje

59. Prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 2. točkom (a) Okvirne odluke 2009/315/PUP [omissis] „osuđujuća presuda” znači svaka pravomoćna odluka kaznenog suda protiv fizičke osobe za kazneno djelo, u mjeri u kojoj se ta odluka upisuje u kaznenu evidenciju države članice koje je izrekla osuđujuću presudu. U skladu s člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke 208/675/PUP [omissis] svaka država članica osigurava da se u kaznenom postupku protiv neke osobe prethodne [osuđujuće] presude, koje su donesene protiv te iste osobe zbog različitih činjenica u drugim državama članicama, u vezi s kojima su dobivene informacije prema važećim instrumentima o uzajamnoj pravnoj pomoći ili o razmjeni informacija iz kaznene evidencije, poštuju u mjeri u kojoj se poštuju prethodne nacionalne [osuđujuće] presude te da im se pridaju pravni učinci jednakovrijedni onima priznatima prethodnim nacionalnim [osuđujućim] presudama, u skladu s nacionalnim pravom.

60. Za razmjenu podataka iz kaznene evidencije u tom je slučaju primjenjiv instrument iz članka 1. točke (c) Okvirne odluke 2009/315/PUP [omissis], decentralizirani informacijski sustav za razmjenu podataka o osuđujućim presudama koji se temelji na bazama podataka o kaznenoj evidenciji svake države članice – Europski informacijski sustav kaznene evidencije (ECRIS).

61. Stoga je cilj uspostave ECRIS-a usklađivanje podataka iz kaznenih evidencija osoba i davanje istih pravnih učinaka osuđujućim presudama unesenima u različitim državama članicama. Zbog toga s djelima koja je država članica unijela u sustav treba postupati jednako strogo u svim drugim državama članicama (podložno razmatranjima iznesenima u nastavku – vidjeti točku 68.).

62. Nije sporno da države članice Europske unije predviđaju različite kategorije djela za koja se u skladu sa zakonom smatra da se kažnjavaju sankcijom. Utvrđivanje skupina djela koja će se u skladu s nacionalnom klasifikacijom

nalaziti u kaznenoj evidenciji obuhvaćeno je nacionalnim pravom. Međutim, također nije sporno da se teška djela koja se kažnjavaju sankcijom upisuju u kaznenu evidenciju i da razlike među zakonodavstvima proizlaze iz uključivanja lakših djela koja se kažnjavaju sankcijom u evidenciju ili njihova isključivanja iz nje. U svakom slučaju, valja smatrati da upisivanjem određenih skupina djela u kaznenu evidenciju zakonodavac smatra da ona predstavljaju dovoljno veliku opasnost za javnost u državi članici o kojoj je riječ, što je ocjena koju trebaju prihvatiti druge države članice.

63. Obvezom iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2008/675/PUP zapravo se zahtijeva priznavanje stranih odluka koje je druga država članica odlučila uključiti u svoju kaznenu evidenciju. Tom se obvezom nalaže njihovo poštovanje na isti način kao što je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom u pogledu učinaka nacionalnih osuđujućih presuda koje su upisane u nacionalnu kaznenu evidenciju.

64. Suprotno tomu, čak i ako je strani zakonodavac isključio određenu kategoriju djela iz područja primjene svoje evidencije, nacionalni sud nije dužan smatrati da su djela iz te kategorije obuhvaćena djelima koja je nacionalni zakonodavac isključio [nap. prev.: vjerojatno značenje rečenice, nejasan izvornik].

65. U skladu s tim tumačenjem odredbe valja smatrati, primjerice, da osuđujuće presude njemačkih i belgijskih sudova (koje su prethodno navedene) nisu upravni prekršaji u smislu bugarskog prava (jer se ti prekršaji ne upisuju u bugarsku kaznenu evidenciju – vidjeti točku 43.).

66. Kad u nacionalnom pravu postoji više kategorija djela koja treba upisati u kaznenu evidenciju, nacionalni sud treba provjeriti samo za koju se skupinu djela, u skladu s nacionalnom klasifikacijom, izriču strane osuđujuće presude (ako one imaju drukčije pravne posljedice i ako je to relevantno za predmet). Ta se provjera provodi na temelju podataka unesenih u ECRIS. Drugi instrumenti pravne pomoći koji se primjenjuju u Europskoj uniji mogu se upotrijebiti samo ako su podaci nedostatni.

67. U ovom slučaju valja smatrati da ti dodatni podaci nisu potrebni (vidjeti točku 43.).

VIII. Drugo pitanje

68. Prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, valja uzeti u obzir uvodnu izjavu 11. Okvirne odluke 2008/675/PUP [*omissis*], u kojoj se navodi poštovanje načela supsidijarnosti kako je navedeno u članku 2. UFEU-a i članku 5. UEU-a. U skladu s uvodnom izjavom 6. Okvirne odluke, obveza poštovanja takvih prethodnih osuđujućih presuda ne postoji, primjerice, ako nacionalna osuđujuća presuda ne bi bila moguća za djelo za koje je prethodna osuđujuća presuda bila izrečena.

69. Nacionalni zakonodavac je u skladu s Okvirnom odlukom (DV br. 33 iz 2011., koji je na snazi od 27. svibnja 2011.) izmijenio članak 8. stavak 2. NK-a

time što je predvidio da se konačna osuđujuća presuda donesena u drugoj državi članice Europske unije zbog djela koje predstavlja kazneno djelo u skladu s bugarskim Kaznenim zakonikom poštuje u svim kaznenim postupcima koji se vode protiv iste osobe u Republici Bugarskoj.

70. U tim uvjetima valja smatrati da članak 8. stavak 2. NK-a i članak 3. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP nisu međusobno proturječni.

71. Tim se rješenjem dopunjavaju argumenti izneseni u pogledu prethodnog pitanja. U smislu da se upisom djela u kaznenu evidenciju druge države članice i, istodobno, postojanjem dvostruke kažnjivosti za isto djelo u toj drugoj državi članici te u državi u kojoj se nalazi sud nadležan za izvršenje kazne, stvaraju dodatna jamstva za to da se optuženikova situacija neće pogoršati sankcijom koja je stroža nego što bi bila u slučaju da ga je za isto djelo osudio nacionalni sud.

72. Usto, time će se izbjeći još jedan problem povezan s određivanjem jedinstvene kazne u okviru osuđujućih presuda izrečenih u različitim državama članicama.

73. U skladu s točkama 1. i 2. izreke presude od 21. rujna 2017., Beškov (C-171/16, EU:C:2017:710):

„1. Okvirnu odluku Vijeća 2008/675/PUP od 24. srpnja 2008. o poštovanju [osuđujućih] presuda među državama članicama Europske unije u novom kaznenom postupku, treba tumačiti na način da je se primjenjuje na nacionalni postupak čiji je predmet izricanje, u svrhu izvršenja, jedinstvene kazne oduzimanja slobode kojom se poštuje kazna koju je toj osobi izrekao nacionalni sud kao i kazna koju je prethodnom [osuđujućom] presudom toj istoj osobi izrekao sud druge države članice zbog različitih djela.

2. Okvirnu odluku 2008/675 treba tumačiti na način da se protivi tomu da se poštovanje, u državi članici, [osuđujuće] presude koju je prethodno donio sud druge države članice uvjetuje prethodnom provedbom nacionalnog postupka priznavanja te odluke od strane nadležnih sudova te prve države članice, poput onog propisanog člancima 463. do 466. Nakazatelno-procesualnog kodeksa (Zakonika o kaznenom postupku).”

74. Stoga bi u okviru postupka određivanja jedinstvene kazne načelno valjalo primijeniti kaznu izrečenu u drugoj državi članici. To bi moglo dovesti do izvršenja osuđujuće presude stranog suda a da se ona ne prizna na temelju članka 463. – 466. NPK-a.

75. Ako se osuđujuća presuda koju je izrekao strani sud odnosi na djelo koje nije kažnjivo na temelju nacionalnog prava, to u praksi dovodi do izvršenja osuđujuće presude za djelo koje se kazneno ne goni u državi izvršenja.

76. Potonja tvrdnja dodatan je argument u prilog usklađenosti članka 8. stavka 2. NK-a s člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/675/PUP.

Prikaz činjenica i okolnosti koje opravdavaju potrebu za ispitivanjem zahtjeva za prethodnu odluku u ubrzanom postupku

77. U predmetu koji je u tijeku pred sudom koji upućuje zahtjev optužbe su iznesene u okviru ubrzanog postupka (poglavlje 25. NPK-a). Kad je riječ o tom postupku, postupovnim pravom utvrđuju se kraći rokovi za izvršenje postupovnih radnji, kao što su:

77.1. predmet se uvrštava na dnevni red javne rasprave u roku od sedam dana od njegova primitka (članak 358. stavak 1. NPK-a);

77.2. u predmetu se, ako je moguće, odlučuje na jednom ročištu te se osuđujuća presuda izriče odmah, uz obrazloženje, a ako je predmet činjenično i pravno složen, obrazloženje se može pripremiti nakon izricanja osuđujuće presude, ali najkasnije u roku od sedam dana (članak 359. NPK-a).

78. Postupak je trenutačno znatno odgođen zbog vraćanja predmeta na ponovno ispitivanje. Time su povrijeđena optuženikova prava.

79. **Stoga se smatra da o zahtjevu za prethodnu odluku treba odlučiti u ubrzanom postupku iz članka 105. Poslovnika Suda.**

[omissis]

1. [omissis]

RADNI DOKUMENT